

בג"צ 2209/17 - פלוני נ' מדינת ישראל - משרד הבטחון

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2209/17

לפני:

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט א' שהם

1. פלוני

העותרים:

2. פלוני

3. פלוני

נגד

1. מדינת ישראל - משרד הבטחון

המשיבים:

2. מדינת ישראל - מנהלת התיאום והקישור

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים

בעצמם

העותרים:

עו"ד גורט פנחס

בשם המשיבים:

פסק-דין

1. לפנינו עתירה למתן צו על תנאי, במסגרתו התבקש ליתן לעותרים "אישורים/ היתרי כניסה" לישראל, "בשל כך שחיייהם נתונים בסכנה באם יהיו בשטחים". לעתירה נלוותה בקשה למתן צו ביניים, אשר יאסור על הרחקתם של העותרים מישראל, עד למתן החלטה אחרת.

העתירה ותגובת המשיבים

2. העותרים, אב ושני בנים, תושבי אזור יהודה ושומרון (להלן: האזור), טענו בעתירתם התמציתית כי נשקפת סכנה לחייהם, אם יאלצו לשוב לאזור. העותרים, אשר אינם מיוצגים, הוסיפו וטענו בעתירתם, כי הם נעצרו בעבר על ידי הרשות הפלסטינית, בחשד לשיתוף פעולה עם שירות הבטחון הכללי בישראל, ולטענתם אם ישובו לאזור "ייעצרו

עמוד 1

ויענשו ואולי ירצחו".

3. ביום 9.3.2017, ניתן צו ארעי האוסר על הרחקתם של העותרים מישראל עד למתן החלטה אחרת, ונתבקשה תגובתם המקדמית של המשיבים לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים. תגובה זו הוגשה ביום 23.3.2017, ובמסגרתה טענו המשיבים כי דינה של העתירה, כמו גם הבקשה למתן צו ביניים, להדחות על הסף, מחמת אי מיצוי הליכים על ידי העותרים. בהמשך לכך, נתבקשו העותרים להודיע לבית המשפט, האם לנוכח המפורט בתגובת המשיבים, ניתן למחוק את עתירתם, ללא צו להוצאות. ביום 10.4.2017, הודיעו העותרים לבית המשפט, כי הם עומדים על עתירתם.

דיון והכרעה

4. דינה של העתירה להדחות על הסף, הן מחמת אי מיצוי הליכים והן משום היותה עתירה מוקדמת.

הלכה מושרשת היא כי טרם פנייה לבית משפט זה, בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק, על העותר לשטוח טענותיו בפני הרשות המנהלית המוסמכת, שאחרת תדחה עתירתו על הסף (בג"ץ 199/17 אבו טיר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (05.2.2017); בג"ץ 7826/16 פלוני נ' רשות המיסים לישראל (11.1.2017)). כפי שנפסק, "לא בדקדוקי עניות של פרוצדורה עסקינן, אלא במהות: הסדר הטוב; היעילות; החסכון במשאבים; מיקוד המחלוקת וציוני-דרך לפתרונה; הפעלת שיקול דעת מקצועי; הפריית השיח שבין האזרח לבין הרשות; כיבוד הדדי בין הרשות השופטת לבין הרשות המבצעת; כל אלה מחייבים מיצוי הליכים תחילה, וביקורת שיפוטית אחר כך" (בג"ץ 112/12 אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה נ' ממשלת ישראל, פסקה 8 (24.5.2012); וראו גם, בג"ץ 7041/16 באמיה נ' שר האוצר (17.1.2017)).

5. מתגובתם המקדמית של המשיבים לעתירה עולה, כי העותרים לא פנו מעולם לוועדה לבחינת טענות בדבר מאויימות על רקע שיתוף פעולה עם ישראל (להלן: ועדת המאויימים). למעשה, אף במסגרת עתירה זו לא טענו העותרים כי פנו לרשות המנהלית, קודם להגשת עתירתם לבית משפט זה. יתר על כן, גם אם היתה נעשית פנייה כאמור, לא היה מקום להושיט לעותרים סעד, בשלב זה, טרם שנתנה ועדת המאויימים כל החלטה בעניינם. בהעדר החלטה של הרשות המנהלית הרלוונטית, לא ניתן לקיים כל ביקורת שיפוטית, ובמובן זה העתירה שלפנינו היא גם עתירה מוקדמת (בג"ץ 605/17 קלאעי נ' מדינת ישראל (23.3.2017); בג"ץ 299/17 אבו מחארב נ' שר הפנים (11.1.2017); ראו גם, אליעד שרגא ורועי שחר המשפטמינהלי - עילות הסף 188 (2008)).

6. לאור האמור, העתירה נדחית על הסף, ובעקבותיה גם הבקשה למתן צו ביניים. יצוין, כי לאחר שהעותרים יגישו בקשה מתאימה לוועדת המאויימים, באפשרותם לפנות לקצין המאויימים במנהלת התיאום והקישור האזורית, בבקשה שיוענקו להם היתרי שהייה זמניים, עד להחלטת הוועדה, כמקובל (בג"ץ 318/17 פלוני נ' מדינת ישראל (20.2.2017); בג"ץ 1637/15 פלוני נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים (24.6.2015)).

הצו הארעי, מיום 9.3.2017, האוסר על הרחקתם של העותרים מישראל, יעמוד בתוקפו למשך 7 ימים נוספים, החל ממועד מתן פסק דין זה, וזאת על מנת לאפשר לעותרים לפנות לוועדת המאויימים ולקצין המאויימים, כמפורט לעיל.

העותרים ישאו בהוצאות המשיבים בסך 1,500 ₪.

ניתן היום, כ"ב בניסן התשע"ז (18.4.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה